

216 ZODIACI DESCRIPTIO.

Libra Veteribus, undecim tantum Signa numerantibus, & Scorpium pro duobus signis fumentibus, ignota fuit, utpote qui Chelae Scorpii pro illo Signo habebant, quod nunc Scorpius attribuitur. Unde Manilius Scorpius in Librâ consumit brachia &c.

Sed hæc de re prolixius actum est in PLANISPHERIO ARATEO, pag. 57. ubi Stella fit mentio, quæ in ludis funebribus C. Iulii Cæsaris Romæ apparuit. Cometam fuisse dicunt, & quidem in hoc Signo extitisse, quem Gens illa Idololatrica animam Cæsaris fuisse opinata est. Imò Poëta arbitrati sunt, hoc Signum Cæsaris Augusti figuram repræsentare, ut ex Virgilio versibus patet lib. 1. Georg. Anne novum tardis, &c. quos in dicto Planispherio loco offendes. Ait autem Poëta, Scorpium relinquere Cæsari locum Libræ, unde alius Poëtarum. Et Libram, quam Cæsar habet. Suetonius in Cæsare, cap. penult. Siquidem in ludis, quo primos consecratos ei hæres Augustus dabat, Stella Crinita per septem dies continuos fulsit, exoriente circa undecimam horam (Plinius diei) credendumque animam esse Cæsaris in Cælum recepti. Sunt qui Libram Natale Signum Augusti reputant, quibus Nummi Signo Capricorni signati contradicere videntur. Cicerone teste L. Tarutius Firmianus Romam natam esse dicebat, Luna in Ingo seu Librâ existente: Memorabilis est Locus lib. 2. de Divinat. ubi Cicero, Lucius quidem Tarutius Firmianus, inquit, familiaris noster, in primis Chaldaicis rationibus eruditus, Virbis etiam nostra natalem diem repebat, ab iis Parilibus, quibus eam à Romulo conditam accepimus, Romamque cum esset in Ingo Luna, natam esse dicebat, nec ejus fata canere dubitabat. O vim maximam Erroris! Etiamne Virbis Natalis Dies ad vim Stellarum & Luna pertinebat? Fac in puero referre, ex quâ affectione Cæli primum Spiritum duxerit; nam hoc in latere, aut in cemento, ex quibus urbs efficta est, potuit valere? Sed quid plura? quotidie refelluntur. Quam multa ego Pompejo, quam multa Crasso, quam multa huic ipsi Cæsari à Chaldaeis dicta memini, neminem eorum, nisi senectute, nisi domi, nisi cum claritate esset moriturum; ut mihi permirum videatur, quinquam extare, qui etiam nunc credat iis, quorum prædicta quotidie videat re & eventis refelli. Pompejum ex acie Pharsalicâ prostratum, in Ægypto Achilles præfectus, Regis perfidia, interfecit. Surina Regis præfectus, M. Crassum, inter Romanos ditissimum, in Bello Parthico vicit, cepit, & occidit. Cæsar in Senatu Romæ trucidatus est. Sic horum Virorum eventus miserabiles vanissimas illas prædictiones eluserunt.

VIII. SCORPIUS; Scorpio; $\sigma\kappa\omicron\rho\iota\omicron$; M. & Q. Ciceroni Nepa; Arato $\pi\iota\sigma\kappa\alpha$ $\pi\epsilon\iota\epsilon\iota$; Manilio & aliis $\epsilon\mu\sigma\sigma\epsilon\delta\epsilon\alpha\mu\omicron\nu$, & Cancer; Hebræis $\kappa\alpha\gamma\epsilon$; Arabibus Alacrab; Schickardo, Alacrab; i. e. Scorpius, quod cum Hebræo convenit, Der Scorpiion Germanis. Scorpius, ut Poëta memorant, Diana, cui Orion vim inferre voluit, pudicitiam vindicavit, & venenoso ictu ipsum sustulit. Alii e Terrâ Orioni iratâ, quod se omnes feras confecturum temerariâ audaciâ jactasset, natum, de tantâ ipsius audaciâ vindictam sumpsisse, & insolentem jactatorem ictu necasse perhibent. In cælum vero transfatatum esse, ut tante insolentia vindex mortales doceret, ejusmodi malitiam eorum, qui plus æquo viribus suis nituntur, nullo unquam tempore impunitam dimitti. Physiologis idem videtur octavam Dodecatemorii sedem occupasse, ut tempestates varias, pestilentiaque morbos notaret, eo tempore frequentiores, & crebriores, quo Sol in hoc Signo Cælesti moram trahere solet. Macrobius Saturnal. lib. 1. cap. 21. hanc nominis rationem adducit. Scorpius totus, in quo Libræ est, naturam Solis imitatur, qui hyeme torpescit, & transfactâ hæc, aculeum rursus erigit, vi suâ nullum naturæ damnum ex hyberno torpore perpessâ. Scorpius Martiale Signum est, totâ suâ circuitione nonnisi decem Stellas exhibens, quas Tychnica Observationes prodere poterunt, de quibus unam ad Primæ; 1. ad Secundæ; 2. ad Tertiæ; 4. ad Quartæ; & 2. ad Quintæ Magnitudinis Ordinem relata sunt. Alii 27. Stellarum in hoc Asterismo observationum meminerunt; Vulgo autem 21. ejus complexu circumduci arbitrantur, forsân Scorpium & Libram, Veterum more, pro uno Signo habentes. Character m Scorpii designat, à tergo candam sive aculeum erectum extendentem, & quasi ictum extensionem illâ minantem, qui priore parte mitior, posteriore crudelior Solis naturam indicat, in primo in hoc Signum ingressu mitiore calore vires suas exercentem, & in exitu vehementioribus, & acrioribus turbis abeuntem. In hoc Signo horrendus ille Cometa anni 1618. quem infinita calamitates insequuta sunt, primâ vice in conspectum prodidisse dicitur, inde per vicinam Libræ Asterismum ad Septentrionem paulatim se retraxisse visus. Lucidissima totius hujus Constellationis Stella, quæ in Stellarum Prima Magnitudinis censum venit, & in corpore trium lucidarum media est, nuncupatur Cor Scorpii, $\alpha\tau\alpha\kappa\epsilon\iota\varsigma$; Antares, i. e. quasi Picemars, utpote Colorem, & naturam Martialem habens, & propter influxum suum in hæc inferiora malignum, Marti maligno penè par æstimatus. Hesichius $\alpha\tau\alpha\kappa\epsilon\iota\varsigma$ legens Tyrannum interpretatur. Tendens ad rapinam Tabula habent. Quidam $\alpha\tau\alpha\kappa\epsilon\iota\varsigma$ Vespertilionem interpretantur. Arabicè dicitur Calbalacrab; Schickardo Calbalacrab, h. e. Cor Scorpii. Cornu; Arabibus Zuben Hakrabi, ad differentiam Zuben Elfaravi $\chi\eta\lambda\omega\nu$ & $\chi\eta\lambda\omega\nu$. Forfices ipsius Barbari Grassus vocant. In ipso aculeo duarum sequens, $\epsilon\upsilon\tau\epsilon\sigma\sigma\epsilon\tau\epsilon\sigma$ Arabicè nuncupatur Lesbat; Schickardo Lesbaton; i. e. Morfus vel Dentis Scorpii. Vocatur etiam Schomleck; & secundum Scaligerum Moschleck, i. e. Arcuatio canda; Flexus; Illaqueatio.

IX. SAGITTARIUS Chiron esse creditur, ut IX. SAGITTARIUS nonnulli tradunt: De hoc in Centauro præcedens Australis Hemispherii Descriptio, & PLANISPHERIIUM ARATEUM in Sagittario pag. 58. mentionem facit. In hoc ipso Planispherio Aratei loco Crati fit mentio, qui Euphemes Musarum nutricis filius, ac venationis, Poëticae, & equestris rei cognitione præclarus, Poëtarum Figmentis fingitur à Jove ita formatus esse, ut cruribus equinis præditus, equorum domandorum peritiam significaret, atque sagittam adjunctam haberet acuti ingenii, & celeritatis admiranda symbolum; Caudâ verò Satyricâ indicium faceret, non minus se Musis, quam Satyros Baccho in deliciis fuisse. Monstruâ hæc figurâ constructus Cratus, Jovis autoritate & iussu, hanc inter Astra sedem consequutus esse putatur, cui cur tam monstruosum corpus ab Antiquitate fabulosa ascriptum sit, Macrobius lib. 1. Saturn. aliam rationem affert. Sagittarius, inquit, qui omnium Zodiaci domiciliorum imus atque postremus est, ideo ex homine in feram per membra posteriora degenerat; quasi postremis partibus à superis in inferna detrusus. Sagittam tamen jacit, quod indicat, tunc quoque universorum constare vitam radio Solis, vel ab ima parte venientis. Alii Sagittarium ideo à Sagitta denominatum esse produnt, quod Sol hoc Signum ingressus, cui tela, nives projiciat. Est autem hic Asterismus Zodiacalis nonus, Jovialis Imperio subiectus, Character suo is sagittam arcui aptatam depingens, atque ita significans sagittæ suæ temperamentum, quo frigus temperat, ut femina terræ mandata crescendo progressum facere queant. Ex Veterum, & eorum, qui in locis Meridie propioribus degunt, Calculo 31. vel 32. Stellis suæ figuræ descriptionem perficit, ex quibus 2. Secundæ, 9. Tertiæ, 9. Quartæ, 8. Quintæ, 2. Sextæ Magnitudinis, & unam Nebulosam esse perhibent. Sed Tychni 14. saltem innoverunt, ratione loci, ex quo Observationibus suis operam dare ipsi licuit. Harum 7. Quartæ, 2. Quintæ, & 5. Sextæ Magnitudinis Ordini adscribit. Nomina varia, quæ apud Antiores passim occurrunt, hæc sunt: $\tau\omicron\zeta\epsilon\lambda\lambda\omicron\gamma$; $\pi\epsilon\delta\alpha\sigma$; $\mu\epsilon\sigma\phi\epsilon\delta\epsilon$; $\pi\epsilon\tau\alpha\sigma$ $\tau\omicron\zeta\epsilon$; Sagittipotens; Arcienens; Centaurus; Croton, vel Crotus; Eumenes; Semivir; Philirides; Arcus; & $\iota\alpha\pi\epsilon\iota\omega\varsigma$ Arato; Telum Capelle; Sagittæ arcui applicata; Thessalica Sagittæ; In Mappa Pharetra; Germanicè Der Schütz; Belgicè De Schutter; Hebræis $\kappa\alpha\gamma\epsilon$; Arabibus Elkufu; Elkaufo; Elkufu; Schickardo Alkavso, i. e. Arcus Sagittarii. Media trium in Australi contactu seu $\phi\alpha\sigma\iota\delta\epsilon$ Bogeio, Pollux nomine, Jovialis, & Venereâ natura pollet. Quatuor in latere Septentrionali apud caudam pro peculiari Asterismo habebant, & Venereâ, Saturninâque qualitate Stellas istas dotatas censebant.

X. CAPRICORNUS; $\alpha\gamma\omicron\kappa\epsilon\iota\omega\varsigma$; Capra; Manilio Caper, aliis Corniger à Caprinâ naturâ, hircorumque moribus suam denominationem, & figuram sibi petiisse Physiologi autumant. Uti enim Capra, aut Hirci pabulorum suorum inquisitione occupati, semper ad altiora ascendunt, & extremitates fruticum quarunt, ita Sol

ram indicat, in primo in hoc Signum ingressu mitiore calore vires suas exercentem, & in exitu vehementioribus, & acrioribus turbis abeuntem. In hoc Signo horrendus ille Cometa anni 1618. quem infinita calamitates insequuta sunt, primâ vice in conspectum prodidisse dicitur, inde per vicinam Libræ Asterismum ad Septentrionem paulatim se retraxisse visus. Lucidissima totius hujus Constellationis Stella, quæ in Stellarum Prima Magnitudinis censum venit, & in corpore trium lucidarum media est, nuncupatur Cor Scorpii, $\alpha\tau\alpha\kappa\epsilon\iota\varsigma$; Antares, i. e. quasi Picemars, utpote Colorem, & naturam Martialem habens, & propter influxum suum in hæc inferiora malignum, Marti maligno penè par æstimatus. Hesichius $\alpha\tau\alpha\kappa\epsilon\iota\varsigma$ legens Tyrannum interpretatur. Tendens ad rapinam Tabula habent. Quidam $\alpha\tau\alpha\kappa\epsilon\iota\varsigma$ Vespertilionem interpretantur. Arabicè dicitur Calbalacrab; Schickardo Calbalacrab, h. e. Cor Scorpii. Cornu; Arabibus Zuben Hakrabi, ad differentiam Zuben Elfaravi $\chi\eta\lambda\omega\nu$ & $\chi\eta\lambda\omega\nu$. Forfices ipsius Barbari Grassus vocant. In ipso aculeo duarum sequens, $\epsilon\upsilon\tau\epsilon\sigma\sigma\epsilon\tau\epsilon\sigma$ Arabicè nuncupatur Lesbat; Schickardo Lesbaton; i. e. Morfus vel Dentis Scorpii. Vocatur etiam Schomleck; & secundum Scaligerum Moschleck, i. e. Arcuatio canda; Flexus; Illaqueatio.

IX. SAGITTARIUS Chiron esse creditur, ut IX. SAGITTARIUS nonnulli tradunt: De hoc in Centauro præcedens Australis Hemispherii Descriptio, & PLANISPHERIIUM ARATEUM in Sagittario pag. 58. mentionem facit. In hoc ipso Planispherio Aratei loco Crati fit mentio, qui Euphemes Musarum nutricis filius, ac venationis, Poëticae, & equestris rei cognitione præclarus, Poëtarum Figmentis fingitur à Jove ita formatus esse, ut cruribus equinis præditus, equorum domandorum peritiam significaret, atque sagittam adjunctam haberet acuti ingenii, & celeritatis admiranda symbolum; Caudâ verò Satyricâ indicium faceret, non minus se Musis, quam Satyros Baccho in deliciis fuisse. Monstruâ hæc figurâ constructus Cratus, Jovis autoritate & iussu, hanc inter Astra sedem consequutus esse putatur, cui cur tam monstruosum corpus ab Antiquitate fabulosa ascriptum sit, Macrobius lib. 1. Saturn. aliam rationem affert. Sagittarius, inquit, qui omnium Zodiaci domiciliorum imus atque postremus est, ideo ex homine in feram per membra posteriora degenerat; quasi postremis partibus à superis in inferna detrusus. Sagittam tamen jacit, quod indicat, tunc quoque universorum constare vitam radio Solis, vel ab ima parte venientis. Alii Sagittarium ideo à Sagitta denominatum esse produnt, quod Sol hoc Signum ingressus, cui tela, nives projiciat. Est autem hic Asterismus Zodiacalis nonus, Jovialis Imperio subiectus, Character suo is sagittam arcui aptatam depingens, atque ita significans sagittæ suæ temperamentum, quo frigus temperat, ut femina terræ mandata crescendo progressum facere queant. Ex Veterum, & eorum, qui in locis Meridie propioribus degunt, Calculo 31. vel 32. Stellis suæ figuræ descriptionem perficit, ex quibus 2. Secundæ, 9. Tertiæ, 9. Quartæ, 8. Quintæ, 2. Sextæ Magnitudinis, & unam Nebulosam esse perhibent. Sed Tychni 14. saltem innoverunt, ratione loci, ex quo Observationibus suis operam dare ipsi licuit. Harum 7. Quartæ, 2. Quintæ, & 5. Sextæ Magnitudinis Ordini adscribit. Nomina varia, quæ apud Antiores passim occurrunt, hæc sunt: $\tau\omicron\zeta\epsilon\lambda\lambda\omicron\gamma$; $\pi\epsilon\delta\alpha\sigma$; $\mu\epsilon\sigma\phi\epsilon\delta\epsilon$; $\pi\epsilon\tau\alpha\sigma$ $\tau\omicron\zeta\epsilon$; Sagittipotens; Arcienens; Centaurus; Croton, vel Crotus; Eumenes; Semivir; Philirides; Arcus; & $\iota\alpha\pi\epsilon\iota\omega\varsigma$ Arato; Telum Capelle; Sagittæ arcui applicata; Thessalica Sagittæ; In Mappa Pharetra; Germanicè Der Schütz; Belgicè De Schutter; Hebræis $\kappa\alpha\gamma\epsilon$; Arabibus Elkufu; Elkaufo; Elkufu; Schickardo Alkavso, i. e. Arcus Sagittarii. Media trium in Australi contactu seu $\phi\alpha\sigma\iota\delta\epsilon$ Bogeio, Pollux nomine, Jovialis, & Venereâ natura pollet. Quatuor in latere Septentrionali apud caudam pro peculiari Asterismo habebant, & Venereâ, Saturninâque qualitate Stellas istas dotatas censebant.

X. CAPRICORNUS; $\alpha\gamma\omicron\kappa\epsilon\iota\omega\varsigma$; Capra; Manilio Caper, aliis Corniger à Caprinâ naturâ, hircorumque moribus suam denominationem, & figuram sibi petiisse Physiologi autumant. Uti enim Capra, aut Hirci pabulorum suorum inquisitione occupati, semper ad altiora ascendunt, & extremitates fruticum quarunt, ita Sol

217 ZODIACI DESCRIPTIO.

Sol postquam descensionis suæ terminum in Capricorni introitu attingit, inde iterum descendit, & viam ad nostrum Hemispherium ascendendo repetit. Poëtica Commenta autem referunt; Quamplurimos aliquando Deos in Ægypto congregatos fuisse, & in eorum conventum se subitò intulisse Tychonem, ferocissimum & Divi insensissimum Gigantem, tantumque illis omnibus incussisse metum, ut præ nimio timore in varias figuras se mutaverint, Pan cumprimis, qui in fluvium se projiciens priore suâ parte, ut capra, posteriore ut piscis apparuit. Periculo defunctis Diis, Iupiter insolite & subita hujus mutationis memoriam, figurâ ipsius inter Astra collocacione, in cælo conservari voluit. Hinc nomina huic Constellationi quoque nata Pan, $\epsilon\gamma\iota\pi\alpha\sigma$ &c. quæ apud Poëtas etiam vocatur Neptunia Proles; $\epsilon\gamma\kappa\omega\rho\iota\varsigma$ Hircus; Pelagi Procella; Imbrifer; Gelidus; quia Sol in hoc Sidere Orbis Terræ parti celebriori hyemem, & frigus addert. Nonno $\epsilon\gamma\kappa\omega\rho\iota\varsigma$ quoque dicitur, Germanis Der Steinbock; Hebræis $\kappa\alpha\gamma\epsilon$; Arabibus Algedi; Schickardo Algedio, Caper; Capricornus, item Alcantarus; & Asafel. Signum est Saturninum, Characterem suo v. caudam Capricorni convolutam signans, & altera Solis Porta nuncupatum, qui in hoc Signo constitutus, instat Capricorni, ex imis ad summam iterum enititur. Capram Jovis nutricem alii volunt hoc Signo repræsentari. Iphidori: Capricorni figuram inter sidera sinxerunt, propter Capram Jovis nutricem: ejus posteriorem partem corporis in effigie Piscis ideo sinxerunt, ut pluvias ejusdem temporis designarent. Hinc Manilius consilare ait

— Ex diverso commissi corpore membra.

Et Hyginus: Hujus inferiorem partem Piscis esse formationem. De Veterum Figmento, quo duas Solis, & Cæli portas finire, Cancrum nimirum, & Capricornum, per quam illam, nempe Caneri, hominum portam vocatam, animæ de Cælo in terras mearent, & per hanc, nempe Capricorni, Deorum portam vocatam, ex terrâ in Cælum remearent, vide Macrobius in form. Scipionis lib. 1. cap. 12. & in HEMISPHERII AUSTRALIS DESCRIPTIONE Constellationem IX. quæ Crater vocatur. Continet verò hic Asterismus, quem etiam Solis limitem vocare solent, ut Tychni Observationes monstrant, 28. Stellas, & quidem 4. Tertiæ, 1. Quartæ, 7. Quintæ, 13. Sextæ Magnitudinis, & tres Nebulosas. Aliorum calculus 27. expromit. Duarum lucidarum in caudâ præcedens, $\epsilon\upsilon\tau\epsilon\sigma\sigma\epsilon\tau\epsilon\sigma$ ab Arabibus Denebaldedi; Schickardo Dhanbaldedi h. e. Cauda Capri dicitur. Plura quare in PLANISPHERIO ARATEO, pag. 58.

XI. AQUARIUS cum sequente Piscium Signo ipsius temporis, quo solem ingredientem excipiunt, & per suas regiones transitum permittunt, humiditati & intemperici appellationes suas acceptas potius ferre videntur, quam fabulosis illis monstris, quæ commentis distenta Fabulatorum ingenia suppeditarunt. Sole Aquarium perambulante quanta nivium, & aquarum multitudo in terram redundet, Experientia ipsâ fluminum & rivorum accretione insigni quottannis luculenter testatur. Imò fabularum Fictores ipsi eò respexisse videntur, nimirum, ut fabularum & commentorum suorum pigmentis ipsa anni totius tempora & menses adumbrarent. Hinc Aquarii Signo, ut & continuâ effusione aquarum, sunt qui Deucalionem, & diluvium illud grande significari autumant, quod illius tempore Thessaliam inundavit, ut Poëta fabulosis suis commentis asserunt. Alii Ganymedem Troili & Callirhoes filium, Jovis pocillatorem hujus ipsius Aquarii effigie exprimi arbitrantur. Iupiter pro Aëre crebro apud Poëtas sumitur: Ganymedes e terra raptus à Jove in aquilam mutato, ipsi potum ministrat. Sic aer quasi in avem mutatus, celeri volatu, humiditatem ex terra abripit, & ad se trahit, quæ postea largis nivibus & pluvius rursus in terram effunditur, quod hoc ipso tempore potissimum accidere solet, quo Sol Aquarium pererrat. Horat. lib. 1. Sermon. satyra 1. de Aquario; Quæ, simul inversum contrislat Aquarius annum, Non usquam proripit. &c.

De eodem Seneca Thyeste actû 4. Cadet Agoceros, frangetque tuam Quisquis es urnam, &c.

Quisquis es, dicit, quia non constat de Aquario an fuerit

Deucalion, Cecrops, Hylas, an Ganymedes. Omnes enim in contentionem apud Poëtas veniunt, quibus lites suas de commentis suis relinquimus. Varia verò nomina Aquarium sunt imposita: $\delta\epsilon\upsilon\kappa\alpha\lambda\iota\omega$: Deucalion; Hydria; Ganymedes; Puer Idæus; Ariflam; Cecrops; Fincerna; Jovis Pocillator; Jovis Fincerna; Fufor Aqua; Amphora; Hydridurus Apiano; Aqua Tyrannus Horatio; Der Wasfer-Man Germanis; De Water-man Belgis; $\kappa\alpha\gamma\epsilon$ Hebræis; Arabibus Edelen; Aldalu; vel juxta Schickard Orthographiam, Addehu, i. e. titula. Asterismus hic Signum est Saturni, Sole ingrediente, nostrum Cælum glaciæ, nivibus, pluvius, imbris turbans, & Characterem effusionem aquæ innuens. Ex Tychni Observationibus fulget 41. Stellis, unâ Primæ, 4. Tertiæ, 7. Quartæ, 22. Quintæ, 7. Sextæ Magnitudinis. Vulgo 42. ab aliis 33. enumerantur. Solent autem Astronomi hanc Constellationem in quatuor minores partiti; nimirum Aquarium ipsum, Vnam, Mantellum, & Profusionem aquæ. Antecedens trium in vestimento ad manum dextram vocatur Mantile, Mantellum, $\phi\alpha\sigma\iota\delta\epsilon$ $\mu\alpha\sigma\iota\delta\epsilon$; $\chi\alpha\gamma\epsilon\mu\alpha\kappa\tau\epsilon\iota\omega$ $\lambda\alpha\sigma\iota\omega$; $\alpha\mu\epsilon\lambda\lambda\omega$; $\iota\alpha\pi\epsilon\iota\omega$; $\sigma\alpha\pi\epsilon\mu\mu\alpha\tau\epsilon\iota\omega$ π $\alpha\beta\iota$ $\chi\alpha\gamma\epsilon\iota\varsigma$. Vas Græcis dicitur $\kappa\alpha\lambda\alpha\mu$; $\epsilon\upsilon\kappa\alpha\lambda\alpha\mu$; $\delta\epsilon\upsilon\kappa\alpha\lambda\alpha\mu$; Vna; Aquarium; Arabibus Addehu. Effusio aquæ dextra & sinistra nominatur $\chi\alpha\gamma\epsilon\iota\varsigma$ $\delta\epsilon\alpha\tau\epsilon\sigma$ $\epsilon\upsilon\kappa\alpha\lambda\alpha\mu$ $\epsilon\upsilon\kappa\alpha\lambda\alpha\mu$; idem $\delta\epsilon\alpha\tau\epsilon\sigma$ & $\epsilon\upsilon\kappa\alpha\lambda\alpha\mu$. Lucidior in dextrâ tibi, aliis in pede sinistro Scheat appellatur. Ultima in effusione Aqua, & cum Pisce Austrino communis, habet corruptum nomen Fomaband, quod in Arabicâ Lingua est Phomel-hant, i. e. Os Piscis.

XII. PISCES $\tau\omega$ $\iota\chi\theta\upsilon\varsigma$; Pisces; $\delta\iota\chi\theta\upsilon\varsigma$; Gemellus XII. PISCES. Notius & Boreus; Pisces Bamyceii à Bamyca Mesopotamiae urbe, in qua Atargata Dea Syriæ colebatur; aliis Bomyceii, forsân à Bombo Ciliciæ regionis fluvio; Plin. lib. 5. cap. 27. Derce à Veneris filia, de qua Calvus lib. 23. cap. 5. Derecto; Derectus; Derectis; Atergata; Atergatis; Proles Derceia; Phaceti filia Veneris, quæ & Dea Syriæ; $\delta\iota\chi\theta\upsilon\varsigma$, Dione, Veneris Mater; Venus Syriæ; & Cupido; $\epsilon\gamma\kappa\omega\rho\iota\varsigma$; Dagon; Ichiquen; Germanis Die Fische; Hebræis $\kappa\alpha\gamma\epsilon$; Arabibus Hant; Elhant; Elhantine; Alsemeha; Samch. Atergata, vel Atergatis, quæ & Derecto &c. Straboni lib. 16. & Diodoro lib. 1. est Dea Syriæ juxta Ascalonem, vel secundum Plinium, juxta lopen, qui eam prodigiosam nominat, utpote superiorem parte hominem, & piscem inferiorem referentem. Mater fuit habita Semiramidis, & ob amissam pudicitiam tantum dolorem concepit, ut se in lacum præcipitem dederit, & ob cadaver à piscatoribus non inventum, in piscem abisse credita fuerit. Hæc transmutatio credita effecit, ut populi illorum locorum deinceps à piscium esu religiosissime abstinent, & Deam Atergatis vocaverint, quasi $\epsilon\gamma\kappa\omega\rho\iota\varsigma$, quod Syris sine Piscibus sonat. Macrobius 1. Saturn. duo Assyriorum numina fuisse tradit Adad & Atergatis, quibus omnia gigni arbitrabantur, per Adad Solem, & per Atergatis Terram intelligentes. Calvus lib. 23. cap. 5. Ascalonitæ & cæteri Philistæi habuerunt quoque celebre illud Idolum, nomine Dagon, quod D. Hieronymus Piscem Mæoris interpretatur. Fabulam Diodorus habet. Ex antiquissimo quodam Scriptore Hyginus refert, Venerem cum filio Cupidine ad Euphratem fluvium in Syriam pervenisse, & Typhonem Gigante subito ibidem apparente, se cum filio in flumen projecisse, atque assumptâ piscium figurâ, ex periculo clapsam esse. Eam autem ob causam populos istos piscium esitationem vitasse, ne numina devorare viderentur. Phaceti, seu Derectin Veneris filiam fabulantur nonnulli in piscem mutatam & Deam nominatam esse à Syriis, qui eâ de causâ omnes Pisces coluerunt, & in cibo non apposuerunt. Physica nominis ratio hæc quibusdam placet, quod Sole in hoc ultimo Signo Zodiaci constituto, totus aer tantâ humiditate repleatur, ut cuncta instar piscium in ipso aëre, & subiectis terris, quasi fluat, & natare videantur, atque ita nomen ipsum huic temporis, quod cum humidâ Piscium naturâ convenit, admodum apte congruat. Huic Asterismo Tychnica Observationes 36. Stellas adscribunt, & quidem unam Tertiæ, 5. Quartæ, 17. Quintæ, & 13. Sextæ Magnitudinis. Aliorum numerus 35. tantum Stellas exhibet in hac eadem Constellatione, quæ pro Jovis domicilio habita, suo Characterem & pisces duos, oppositis dorsillis junctos, & vinculo